

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 26 (2442). ВІВТОРОК, 28 ЛЮТОГО 1978 року Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

БУДЕ МОЛОДІЖНЕ ПОЛЕ КАЧАНИСТОЇ

Перегорни листок календаря, молодий хліборобе, і ти побачиш — прийшов перший день весни особливої для тебе і твоїх друзів по змаганням, адже це весна ювілейного року Ленінського комсомолу.

По-господарському пройдиш ще раз зимовим полем. Нелегкою була зима для озимини, багаторічних трав. Тепла осінь дала посівам змогу буйно прорости. Та забарилася зима із снігом. Місяцями повимерзали сходи, місяцями зробили своє шкідливе діло польові гризуни. Так що на весну добавиться роботи в полі.

Значний клин хлібного поля області доведеться пересівати. Звичайно ж перспективними зерновими культурами. В першу чергу — кукурудзою. Нелегке це завдання — треба внести корективи до попередніх планів, бо пересів доведеться робити одночасно з основними роботами весняної кампанії, не на збитки їм. І вірно зорієнтувалися ті молоді хлібороби, які вміло організовану роботу протиставляють примхам природи. Так, як це зробили механізатори орденоносної Новоукраїнської комсомольської організації. Комсомольці і молодь району вже створили десять ланок по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи. На посівну їх вийде ще більше, бо комплектація цих колективів триває. Райком комсомолу схвалив ініціативу комсомольсько-молодіжних ланок — виростити і зібрати на кожному комсомольському гектарі по 55—60 центнерів зерна кукурудзи.

Комплектація комсомольсько-молодіжних кукурудзівницьких ланок в області набирає розмаху. Багато із них були створені на зборах, на яких йшло обговорення Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання за виконання і перевиконання планів 1978 року. Так в Новоархангельському районі зробила тоді заяву на високий урожай ланка лауреата премії Ленінського комсомолу Валентини Боровик із колгоспу імені Леніна. Цей колектив вирішив на площі 300 гектарів зібрати по 62 центнери кукурудзи в зерні. Ще три ланки визначили рубіж — 55 центнерів. В ході обговорення Листа три кукурудзівницькі комсомольсько-молодіжні ланки з'явилися в Маловисіківському районі.

Весна на порозі. Повсюди її зустрічають у всеготовності: відремонтована техніка, вивезені на поля добрива, востаннє перевіряється насіння. Комітетам комсомолу в цей відповідальний період потрібно успішно завершити створення комсомольсько-молодіжних ланок. Завдання стоїть так: в кожному районі на посівну повинні вийти 3—4 ланки, котрим належить засіяти не менше, як по 100 гектарів кукурудзою і виростити на кожному гектарі не менше 50 центнерів качанистої в зерні. Весна змушує поспішати. Програмою роботи в полі для кожного молодого хлібороба області повинні стати закличні рядки із Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ: «Обов'язок колгоспників, працівників радгоспів... старанно підготуватися до весняної сівби, ефективніше використати кожен гектар землі».

ПО-КОМСОМОЛЬСЬКИ- ЗНАЧИТЬ УДАРНО!

В КОЛЕКТИВАХ МТФ

З великим ентузіазмом почали нинішній трудовий рік — 60-й рік Ленінського комсомолу — молоді доярки Несватківського відділка Другого імені Петровського цукрокомбінату. Поставивши собі за мету — до 60-річчя ВЛКСМ виконати річні соціалістичні зобов'язання, члени комсомольсько-молодіжного в січні наділи в середньому від корови по 256 кілограмів молока.

У числі правофлангових трудового суперництва — комсомолка Надія Несторчук. Її здобуток за січень — 310 кілограмів молока від корови.

Комсорг колективу Ярослава Андрущакевич, Марія Даниленко, Стефа Андрущакевич нині щодня сдержують по 9—11 кілограмів продукції від корови, хоча чимало тварин у запуску, отелення тільки почалися.

Трудова вахта молодих тваринників триває.

Олександрівський район.

Для Ольги Тихонюк і Лариси Оляницької, доярок колгоспу «Ленінським шляхом», нинішній рік особливий: спираючись на досвід тваринників Київщини і серцем сприймаючи заклик молодих працівників ферм Гайворонського району, дівчата вирішили боротися за те, щоб до 60-річчя Ле-

● АЛЛО, ГОВОРІТЬ КОРПУНКТ

нінського комсомолу надіти від кожної корови 3000 кілограмів молока. Олександрівський район.

Чимало труднощів у комсомольсько-молодіжному колективі колгоспу «Прогрес». Якось так вийшло що на початку року багато корів пішло в запуск, є і яляки та малопродуктивні тварини. Та коли взяли високі зобов'язання на честь

ЦЕНТР КЕРУВАННЯ ПОЛЬОТОМ. (ТАРС). Завершився 11-й тиждень космічного польоту Юрія Романенка і Георгія Гречка. Протягом усього тривалого періоду роботи на навколоземній орбіті у членів екіпажу орбітальної станції «Салют-6» зберігається добре самопочуття і висока працездатність. Проведене комплексне медичне обстеження космонавтів знову підтвердило, що показники серцево-судинної системи перебувають практично на стабільному рівні.

Робочий день екіпажу почався, як звичайно, з ранкового туалету, медичного контролю, сніданку і фізичних вправ. У першій половині дня космонавти займаються підготовкою наукової апаратури і контролем систем станції до проведення запланованих експериментів.

За доповідями екіпажу і даними телеметричної інформації, бортові системи орбітального комплексу «Салют-6» — «Союз-27» працюють нормально. Політ комплексу триває.

БЕРЛІН, 24 лютого. (ТАРС). У маніфестацію солідарності з боротьбою патріотів Чилі вилився багатотисячний мітинг Спільної вільної німецької молоді, який відбувся в берлінському палаці «Фрідріхштадт-паласт». У залі були Генеральний секретар компартії Чилі Луїс Корвалан, представники молодіжних організацій ряду країн, які беруть участь у X асамблеї ВФДМ, що проходить тепер у столиці НДР.

МАНІФЕСТА- ЦІЯ СОЛІДАРНОСТІ

Відкриваючи мітинг, перший секретар Берлінської окружної організації СВНМ Е. Бромбахер підкреслює, що юнаки і дівчата НДР рішуче підтримують боротьбу чилійського народу за свободу, за повалення фашистської диктатури Піночета.

Перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов відзначив у своєму виступі, що прогресивна молодь світу добре розуміє, що події в Чилі — це трагедія не тільки цієї країни. Ці події завдали удару по найвищих ідеалах людства — прагненню до свободи, незалежності й миру, тому народи всіх країн і континентів гнівно протестують проти фашистського терору в Чилі.

Представник прогресивної чилійської молоді Фернандо Мартінес сказав у своєму виступі, що міжнародна солідарність — це необхідна умова для досягнення перемоги. Сьогодні не можна уявити собі справу справедливості і миру без підтримки з боку прогресивних сил.

Учасники мітингу одностайно прийняли заяву, в якій вимагають негайного відновлення демократичних свобод для чилійського народу. Чотири з половиною роки жорстокого терору, переслідувань, 30 тис. убитих, 2500 «зниклих безвісти» і один мільйон тих, хто змушений був покинути країну, — такий жахливий підсумок путчу фашистських генералів, підкреслюється в заяві. Ми будемо беззастанно зміцнювати бойову солідарність з чилійськими патріотами, заявили учасники мітингу.

ОЛЕНА МАГАН ОЧІСЛЮЄ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІЙ КОЛЕКТИВ ПТАХОФАБРИКІ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ІЛІЧА НОВОМІРГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ. СТАВШИ НА ТРУДОВУ ВАХТУ НА ЧЕСТЬ 60-РІЧЧЯ КОМСОМОЛУ, МОЛОДІ ПТАШНИЦІ ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЯ ЦЬОГО РОКУ ПРОДАТИ ДЕРЖАВІ 7660 ТИСЯЧ ЯЄЦЬ.

Фото В. КОВПАКА.

АТЕСТАЦІЯ ГРАФІТНИКІВ

На Заваллівському графітному комбінаті успішно пройшов Ленінський залік. Головою комісії по проведенню громадсько-політичної атестації учасників Ленінського заліку був секретар парткому виробничого об'єднання «Кіровоградграфіт» В. В. Місютинський.

Активну участь в організації та проведенні атестації взяли члени ради ветеранів комсомолу, пропа-

гандисти Г. Я. Заяць, Г. В. Ридван, Є. Н. Сухина, члени комітету комсомолу, керівники цехів.

Л. БОГАЧОВА, секретар комітету комсомолу Заваллівського графітного комбінату.

ЛЕНІНСЬКИЙ
ЗАЛІК

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ПРОГРАМУЄМО
ОСОБИСТІСТЬ

У комсомольській організації Кіровоградської швейної фабрики завершилася громадсько-політична атестація. Дівчата звітували перед колективом про виконання особистих комплексних планів. Атестація допомогла комітетові комсомолу підняти взаємну відповідальність колективу і особи, допомогла диференційовано підійти до кожного члена організації, арахувати його індивідуальні особливості.

Ми побували на фабриці, коли там проходила громадсько-політична атестація комсомолок п'ятого цеху.

За півгодини до початку атестації дівчата почали збиратися в кабінеті комсомольського наачанія. В комітет зазирнула секретар комсомольської організації цеху Зоя Байбарак.

— А як же з представниками парткому? Всі на конференції.

— Не хвилюйся, — заспокоїла Валентина Ткаченко, секретар комітету комсомолу фабрики, своєю активісткою. — Як тільки закінчиться конференція, секретар парткому підійде.

Зоя вийшла з кабінету. Ми з Валентиною і другим секретарем Ленінського райкому комсомолу Віталієм Балахоним почали розмову про хід атестації на фабриці.

Валентина розповідала користуючись спеціальним стондом, виготовленим комсомольцями, де були — графіки проведення громадсько-політичної атестації, списки членів атестаційної комісії, розклад консультацій тощо.

...Урочисто — прибрані кабінет політосіти. За столом — атестаційна комісія, до складу якої ввійшли майстер цеху Віра Маклакова, член комітету комсомолу Тетяна

Бабенко, секретар комсомольської організації цеху Зоя Байбарак...

Стихає гамір, і погляди всіх — до Ольги Скубіліної. Їй, громадській активістці, активній комсомолці, випала честь першою прозвітувати перед колективом.

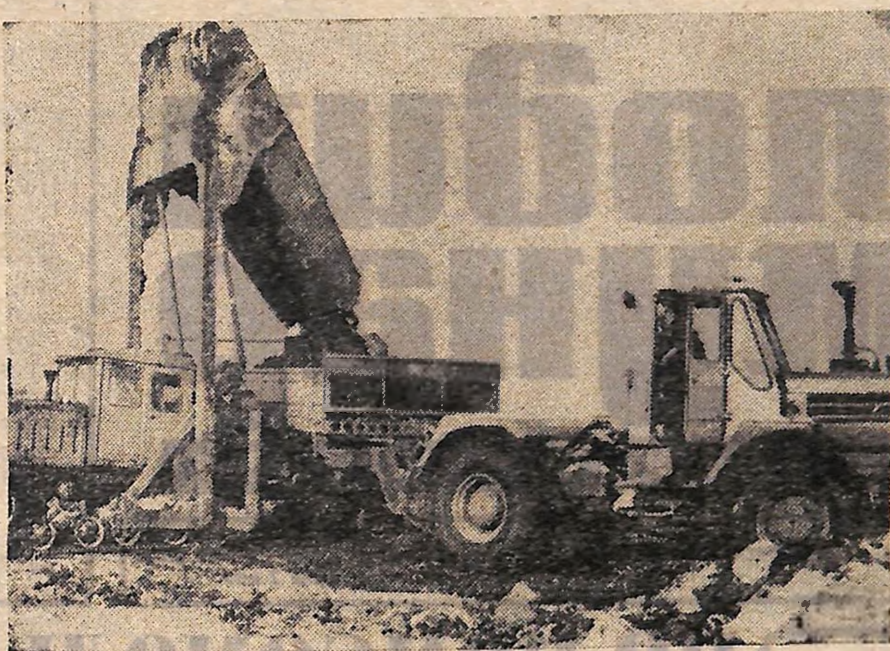
Не будемо переказувати ходу громадсько-політичної атестації. Йшлося про виконання дівчатами своїх виробничих завдань. Ганні Шеян, Лідії Барабаш, Любі Миценко, Валентині Прокопченко було про що звітувати. Вони — передовики виробництва, щоденно пере виконують норми виробітку, активні в громадському житті. Дівчата зобов'язалися план трьох років п'ятирічки виконати до 7 жовтня, річниці прийняття нової Конституції.

Весь хід громадсько-політичної атестації показав, що колектив готується до її проведення. Хочеться лише зробити одне зауваження — деякі пункти комплексних планів були, на мою думку, слабо продумані. Так, з численних робіт В. І. Леніна більшість швачок вибрала для вивчення лише «Великий почин».

Дехто з дівчат одним із пунктів особистого комплексного плану поставив: «Відвідувати заняття в системі комсомольської політосіти». Хіба ж це не статутний обов'язок комсомольців — постійно вдосконалювати свій ідейно-політичний рівень? Так само не може бути зобов'язанням і таке: ходити в кіно, відвідувати концерти... Але це окремі недоліки в деяких комплексних планах.

Загалом же громадсько-політична атестація стала ще одним значним кроком на шляху до вдосконалення особистості кожного члена ВЛКСМ.

Ю. ДМИТРЕНКО.

Почин долиських хліборобів — одержати в 1978 році півтисяч збір зерна, передбачений на кінець десятиріччя — знайшов напалк прихильників серед молодих хліборобів колгоспу «Україна» Знаменського району. Для досягнення наміченого в дію приводяться резерви підживлення ґрунту. Залив родючості, який очолює О. Овчаров, тримає високий темп роботи. Щодоби на поля вивозять 300—400 тонн органічних добрив. Безперервну роботу загону забезпечують механізатори В. Сіромозка, О. Самсонов, Л. Іванов, В. Безой, А. Лудиниш.

На фото: навантаження органічних добрив для вивезення в поле колгоспу «Україна».

Фото Ю. СТОРЧАКА.

До 100-річчя визволення Болгарії

МИ ДРУГ З ДОБРУДЖІ

«Дружба — це мир». Такий девіз клубу інтернаціональної дружби, створеного в десятиріччя № 19 міста Кіровограда. Цей клуб всього другий рік. Але тут уже добре налагоджено роботу лінійської кимпани, Кіду, бібліотеки, різних гуртків...

Організатор позакласної роботи Ірина Андрівна Батина розказала мені, як відзначали в школі День юного антифашиста, про патріотичне піднесення учнів. Діти приносили в класи пластинки, вірші, листи і сувеніри від своїх друзів з інших країн. Ніхто не був байдужим, не стояв осторонь підготовки до заходу.

Далі мова зайшла про шкільний клуб інтернаціональної дружби. Керує ним молода вчителька англійської мови Ніна Олександрівна Гріденко. Всі дуже вдячні вчителю-ветеранові Борису Івановичу Федорову. Це він своїм порадам допоміг учням створити клуб.

У статуті Кіду записано: «Члени клубу повинні знати, що соціалістичний патріотизм гармонійно поєднує національні інтереси народів із загальними інтересами трудящих усіх країн. Він опосередковує на могутності трудящих усіх націй, які борються за мир і безпеку, за демократію і соціалізм».

У статуті кимпани — панно, стенди, матеріали, що розповідають про країни, з дітьми яких члени клубу підтримують тісні дружні зв'язки. Особливо багато матеріалів про Народну Республіку Болгарію.

Віта Комар з 5 «Б» класу, Таія Кузнішнікова, Жанна Назленко з 6 «Г» розказали про своє листування з болгарськими школярами Янко Георгиевим, Любомиром Димитровим, Мигленом Мариновим. Друзі розповідають про свої шкільні й класні справи, про рідні міста — Кіровоград і Толбукін.

— Дружба допомагає в навчанні, розширює знання про життя болгарських школярів, — каже учениця 8 «В» класу Світлана Бурко. — Я листуюся із Світланною Стояновою вже три роки. Вона вчиться в дев'ятому класі. Я знаю про її сім'ю, знаю чим Світлана захоплюється, яким справами живе її клас. І дуже задоволена, що маю таку щирю подругу.

Ще цікавіше кидівці отримали посылку з Болгарії — книгу про історію міста Толбукіна, піонерський галстук, сувеніри. В листі болгарські піонери пишуть: «У нашому місті є пам'ятник загиблим російським воїнам. Увесь наш народ і ми, піонери, готуємось до свята — 100-річчя визволення країни від турецького ярма. У нас відбудеться конференція на тему: «Захвалення героїзмом російських воїнів і російських ополченців та участь дітей у Визвольній війні 1877—78 рр.»

— Ми боремося за право стати колективним членом Товариства радянсько-болгарської дружби. Свято наших друзів — наше свято. Тож і ми підготувалися до нього, — мовить Ірина Андрівна. — Старанно дібрали сувеніри, написали листи, плануємо провести в школі розширене засідання клубу інтернаціональної дружби, на якому учні виступають з рефератами про Болгарію.

З великим інтересом школярі знайомляться з документальними розповідями про Болгарію, з художніми творами болгарських письменників. З нетерпінням чекають кидівці листів з братньою Болгарією напередодні її свята...

Та дружба найміцніша, котра починається з юних літ, — так міркують педагоги та учні дев'ятикласної школи м. Кіровограда. І стверджують це своєю роботою.

В. БОРИСОВА.

ЗВІТЯГА
ВОЇНІВ

«Герої літературних творів — поруч нас» — такою була тема недавньої зустрічі молоді Кіровограда з ветеранами Вітчизняної війни — Героєм Радянського Союзу Г. В. Балицьким та кавалером багатьох радянських і польських нагород, ушанованим розвідником О. Т. Шаповаловим.

Зустріч відбулася в магазині «Пропандист», її ініціатор — обласне відділення Товариства любителів книги.

Хто з молоді не захоплювався пригодами майора Вихора, молодими розвідниками з повістей В. Понизовського та В. Кудряцева «Крок у темряву», «Нічні багаття»? У передмові до останньої повісті, одним з головних героїв якої є Олексій Трохимович Шаповалов, Маршал Радянського Союзу В. Д. Соколовський писав, що не можна без хвилювання читати про зв'язку цих двадцятирічних солдатів.

У загальновідомій епопеї О. Федорова «Підпільний обком діє» не раз згадується про мужнього, відважного керівника диверсійної групи Григорія Балицького. У виступі Григорія Васильовича йшлося не тільки про особисті подвиги, а взагалі про роль молоді у партизанському русі, про інтернаціональну дружбу юнків і дівчат різних народів, що гартувалася у вогні війни.

Л. ДМИТРИЄВА,
інструктор-методист обласного відділення Товариства книголюбів.

НІХТО
НЕ ЗАБУТИЙ

...І знову навесні зазеленіють дерева, відкриється зелену пористу поля, в алітку налітять зерном пшеничні колоски. Роки, нестримні роки летять уперед. Приходять у світ нові люди. Та не старіє, не стирається пам'ять тих літ, коли народ боровся за свою незалежність. Бо живе вона в серцях ветеранів, у суворок обелісках, у материнських думах. Спогади ці, мужні й величні, надійно охороняє народ, передає їх як святину новим поколінням.

Напередодні славної дати в житті Збройних Сил країни червоні слідопити і юні дзержинці зібралися на обласний звіт. Цей же даті, 60-річчю Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, присвятили вони його.

З усіх районів області приїхали до Кіровограда червоні слідопити і командири загонів юних дзержинців. Дорогами слави батьків ідуть члени штабу «Пошуку» Світловського Будинку піонерів і школярів. Розповіді про їхню роботу привіз на звіт Сергій Стельмах. Червоні слідопити Дерев'яської середньої школи встановили чимало імен учасників Дніпровської переправи, що досі були невідомими, створили музей. Про це й розповідала на зльоті Ніна Дробецька.

Подвиг народжує прагнення до подвигу. І тому не було байдужих, коли слухали слова ветеранів — Якова Павловича Кучеренка, Дмитра Сергійовича Кияшча, Миколи Мусійовича Линьова, Андрія Андрійовича Синкевича. З ними червоні слідопити зустрілися в госпіталі інвалідів Великої Вітчизняної війни.

Н. ВІКТОРОВА.

На здобуття республіканської премії імені Лесі Українки

МАЛЕНЬКИМ ПРО ВЕЛИКИЙ СВІТ

Не одне покоління радянських дітей виховувалося на віршах Грінченка Бойка. Вже третє десятиліття він працює на ниві української дитячої літератури.

Починаючи з 1950 року зійшло з друку 52 окремі збірки поета. Дошкільникам і учням молодшого шкільного віку дажно полюбився його веселі, дотепні вірші, сповнені любов'ю до рідного краю, до людей праці, до незабутньої пори людського життя — дитинства...

Дві нові книжки поета «Два хлопчики Сміти» і «Під чужим небом» привабили зведеному життю дітей в капіталістичному світі. Герої збірок — маленькі хлопчики й дівчатка з чорною, білою і коричневою шкірою, — американці, негри, чілійці, індійці. Ім, як і всім дітям планети, хочеться мати мирне небо над головою, жити, жити щасливо...

Проте, «під чужим небом» у дітей життя таке далеке від цих мрій!

Наприклад, два хлопчики Сміти живуть в одному місті, мають однакове ім'я і колір шкіри, але такі різні їхні долі... Бо батько одного — капіталіст, власник фабрики, а іншого — підневільний робітник на цій фабриці.

А у маленького Семи («Синьокій Семи») тато — безробітний. Тому під час хвороби Семи він змушений продати... своє око, щоб за виручені долари дістати дорогі ліки. Але й така непомірна ціна життя не врятує сина...

Не краще живається і неграм. Бостонський гарлем, — це бідний нагрітаский район Нью-Йорка, де живе сім'я Джонні Грім. Працює з чотирьох чоловік лише дочка:

Бо тато — безробітний,
Бо загоді кругом,
Бо треба, щоб до школи
Ходив маленький Том...

Та не судилося хлопчику вивчитися. Білі американці піднімають бунт проти єдиного навчання їхніх дітей і негрівських. А за протест, з яким виступає батько Тома і його товариші, знайдені расисти підпалюють їхній дім. Ще для одного з героїв поема Г. Бойка життя закінчується трагічно.

У Америці повсюди
Жде нас лише безприв'яз'...

І все ж, на боротьбу за краще життя піднімається трудовий народ і в сучасному світі капіталу. Ця боротьба — за однакові права і закони для чорних і білих, за можливість мати роботу і політичні свободи, за

те, щоб жити в мирі і згоді не лише в своїй країні, а й у всьому світі.

За це виступають і Червона Хмарка, індійський хлопчик, («Нащадки Гайваті»), що хоче бачити вільним свій трудовий і талановитий народ, і юні чілійці («Діти Чілі»), що мріють виїхати із своєї країни чужеземних магнатів і розподілити всі багатства між трудящими... Такі воїни, безбоязні, але нескорені ровесники нашої дітвори, які пізнають і намагаються зміщити на краще такий складний і жорстокий світ, де панує лицемірна демократія, експлуатація, расизм, пригноблення людської гідності.

Нові книги Г. Бойка свідчать про розробку нелегкої, але такої потрібної наймолодшим читачам теми «два світи» — дві долі. До речі, він і той — один з першовідкривачів. Написані емоційно, динамічно, образно і водночас доступно для дітей мовою, твори Г. Бойка охоче читаються школярами і одержують захоплені відгуки від юних читачів. Саме тому читачі бібліотеки імені А. Гайдара, висувають твори Г. Бойка на здобуття республіканської літературної премії імені Лесі Українки.

А. КОРИНЬ,
працівник бібліотеки імені А. Гайдара.

ТЕХНІЧНА ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ

Що характеризує сучасного молодого робітника, інженера? Знання своєї справи. Та й не тільки своїєї (можна навести безліч прикладів, коли спюсар, фрезерувальник оволодіває суміжною спеціальністю, скажімо, наладчика). Високий рівень теоретичної і практичної підготовки. Відданість професії. Так. Але, скаже знавець виробництва, цього ще мало, аби молодий робітник чи спеціаліст на всі сто процентів відповідав вимогам сучасності. Потрібно бути новатором, а не тільки чудовим виконавцем чужих задумів. Чи кожному це під силу?

Розмову про розвиток науково-технічної творчості вели на зборах ради молодих спеціалістів інженерів, представників адміністрації, передовики виробництва, комсомольські активісти «Червоної зірки» — всі, хто так чи інакше причетний до НТМ.

Ось лише кілька загальних цифр, які характеризують діяльність молодих раціоналізаторів — червонозорівців у минулому році. Комсомольці і молоді подали 711 раціоналізаторських пропозицій. 250 з них прийнято до впровадження у виробництво. Уже впроваджено 218, економічний ефект від цього становить 57 тисяч карбованців. У русі винахідників і раціоналізаторів узяли участь 492 молодих робітники та інженерно-технічних працівники. Така статистика. Багато це чи мало для «Червоної зірки»?

Необхідна підтримка інженера

Я. Я. ЩЕРБА, начальник відділу раціоналізації, винахідництва і науково-технічної інформації:

— Почну з цифр, але вже конкретних. Безумовно, роботу з раціоналізаторами найкраще поставлено в ливарному цеху сірого чавуну. Солідний вклад у розвиток технічного прогресу тут внесли 78 молодих новаторів, які впровадили у виробництво 29 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 9294 карбованці. Молоді едісони механоскладального цеху № 3 впровадили 10 пропозицій, зекономивши підприємству 2792 карбованці. Чималий економічний ефект завод має від впровадження дев'яти пропозицій новаторів відділу головного енергетика.

На фоні цих результатів явно проглядають здобутки молодих раціоналізаторів ливарного цеху ковкого чавуну, механоскладального цеху № 1 корпусу № 90, хоча скарижитись на брак технологічних проблем у них немає ніяких підстав. Були б цінні ідеї.

А отім, я, можливо, не зовсім правильно сформулював думку. Не один висококваліфікований молодий робітник може успішно викласти свої думки (здебільшого, якщо можна так сказати, ескізного характеру) щодо вдосконалення технологічного процесу чи роботи окремих вузлів, механізмів. Але побачити проблему, знайти шлях до її розв'язання — одне, а оформити ідею, втілити в життя — інше. Можливо, не завжди складніше й довше. Веду до того, що самим робітникам іноді важко, а часто й зовсім неможливо довести справу до кінця, особливо тоді, коли робітник — раціоналізатор — початківець, новачок. А від першої пелюстки черіадо А розчарування, пелюста у своїм сяді. Сиробув один раз — не виходять. Е-е, подумав хлопце, не по мені

сорочка. Не доріс. Дивнісінько — вже байдуже йому до раціоналізації. А міг би користь принести.

І позицією незручності з боку молодих спеціалістів, адміністрації, комсомольської організації нічого не доб'ється. Це не той випадок, коли вчаться плавати, просто кинувши у воду. Необхідно втручатися, допомагати. Тільки дістаючи інженерну підтримку на самому початку свого зародження, ідея молодого спюсара чи формувальника набере реальних обрисів і матиме право на життя.

Досі мова йшла про раціоналізаторський рух у робітничому середовищі. А як же молоді спеціалісти — найактивніша і найпродуктивніша ланка в технічній творчості? Володіючи теоретичними знаннями, набувши практичного досвіду, вони мають ширші можливості в боротьбі за технічний прогрес підприємства.

Можна назвати імена тих, хто сповна використовує ці можливості. Наприклад, раціоналізація стала другою професією начальника транспортного відділу Василя Лунгула, завідувача технологічним бюро механоскладального цеху № 3 Геннадія Бондаренка, технолога ливарного цеху сірого чавуну Валентина Шевченка...

Але чому не вилилася в раціоналізаторські пропозиції досвід молодих інженерів Віталія Берещенка і Володимира Чайковського? Непогані ж спеціалісти, а торік не подали жодної пропозиції. І не одні вони. Тож раді молодих спеціалістів є над чим подумати. Адже, за грубими підрахунками, ефект від творчості інженерно-технічних працівників можна підвищити вдвоє. Це немалий резерв.

Заплануй свою ідею

Григорій СТЕЖКО, голова заводської ради молодих спеціалістів:

— Дедалі молодшає найстаріше на Кіровоградщині підприємство — завод «Червона зірка». І не тільки тому, що виростають нові корпуси, оновлюється техніка, вдосконалюється технологія. Головне — приходить молоді. Зі шкіл, з вузівських і технікумівських аудиторій, з профтехучилищ, після армії. Немає у нас жодного цеху, жодного відділу, де б молоді не розв'язували складних виробничих завдань.

Молодим спеціалістам нині довіряють найважливіші ділянки роботи. Недавні випускники вузів проектують нові сівалки і впроваджують нові технологічні лінії, очолюють відділи і займаються раціоналізацією. А роботу їхню координує і спрямовує рада молодих спеціалістів.

Рада має сім секцій. Секцію винахідництва і раціоналізаторства, зокрема, очолює інженер ливарного цеху сірого чавуну Володимир Манжула, один із кращих новаторів «Червоної зірки».

Про діяльність секції найкраще говорити конкретними фактами. Наприклад, впровадження тільки однієї пропозиції інженера ливарного цеху сірого чавуну Миколи Агеева, спрямованої на вдосконалення технології формування відливка СУЛ-110, дало економічний ефект у 2,5 тисячі карбованців. А всього від впровадження пропозицій молодого новатора минулого року одержано 7,9 тисячі карбованців економії. Не так давно

«Всесмірно підтримувати участь молоді в русі винахідників і раціоналізаторів, оглядах і виставках науково-технічної творчості... Вдосконалювати роботу рад молодих спеціалістів».

(З постанови бюро обласного (1977 р.) Пленуму ЦК Компартії України «Про роботу партійних організацій республіки по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС про поліпшення комуністичного виховання молоді і посилення партійного керівництва комсомолом»).

А

«ЕВРИКА!» НЕ ЛУНАЄ

- НТМ мовою цифр
- Якщо відминувати плюси
- Школи молодих раціоналізаторів: коефіцієнт корисної дії
- Слюсар класний. А новатор?

Микола заводський знанні «Кращий молодий раціоналізатор України».

Проблема завантаження ливарних форм давно хвилювала молодих інженерів Валентина Шевченка та Володимира Манжулу. І вони серйозно взялися за її розв'язання. В результаті — великий економічний ефект.

Непогано потрудилися на раціоналізаторській ниві інженерно-технічні працівники цеху. З їхньою активною участю впроваджувалась у ливарне виробництво комплексна система управління якістю.

І все ж металурги ще допускають великі атракти від браку. Про що це свідчить? Про те, що навіть у найкращому щодо раціоналізації цеху технічна творчість не стала масовим явищем. Манжула, Агеев, Шевченко — ентузіасти цієї справи. Але вони не можуть розв'язати всіх економічних проблем, які стоять перед колективом. Ключ до успіху — масовість.

Творча активність молодих спеціалістів виявляється в їхній участі в роботі громадських конструкторських і конструкторсько-технологічних бюро. Скажімо, бюро при відділі головного технолога, яке очолює Володимир Бойко, головним напрямом своєї діяльності вибрало кваліфіковану допомогу раціоналізаторам у розробці раціоналізаторських пропозицій і проектування оснастки за цими пропозиціями.

Розробка і впровадження технологічних заходів, спрямованих на економію електроенергії, вдосконалення схем енергопостачання цехів, консультації по раціоналізаторських пропозиціях — такий діапазон роботи громадського конструкторського бюро при відділі головного енергетика.

Це якщо говорити про позитивні приклади. Але, на жаль, не тільки вони ілюструють діяльність молодих спеціалістів. Більше року перед громадським конструкторським бюро відділу механізації стоїть завдання — розробити креслення на машину для виготовлення спіралей — дітище улюблених енергоцеху. Машина хороша, дуже потрібна, але вже старішня. А замовити нову немає можливості, бо не готові креслення.

І ще одне. Чому молоді спеціалісти корпусу № 90, механоскладального № 1 і деяких інших цехів не можуть суперничати в раціоналізаторстві, скажімо, з новаторами ливарного цеху сірого чавуну? А се, мабуть, починається з особистих творчих планів. Поки що ними охоплено не всіх інженерно-технічних працівників, а дехто не аклює в ці плани пункту про участь у НТМ.

Школи, гласність і «міжвідомчі» бар'єри

Микола АГЕЕВ, кращий молодий раціоналізатор республіки:

— Показники, яких добилися молоді новатори торік, на жаль, є результатом роботи лиш окремих раціоналізаторів, які працюють поки що розрізнено, практично кожен сам по собі. А скільки хороших ідей, задумів не змогли пробити собі шляху через «міжвідомчі» цехові бар'єри!

Кожен відділ прагне виконати тільки «свою» роботу, а всю «іншу» по можливості звалити на інші служби. Рада молодих

спеціалістів, створивши колектив творчої співдружності з представників відділів і служб, тісно зв'язаних між собою виробництвом, зробила б хорошу справу. Тоді можна було б відштовхнутися від локальних проблем, за рамки яких ми поки що не виходимо, і взятися за розв'язання масштабніших.

Поясню на прикладі. Кілька років висить у повітрі питання про транспортування корпусу сошника однієї з марок кукурудзяної сівалки. Довго відділи головного металурга, головного технолога, транспортний та інші вказували один на одного, не знаючи, чия ж це турбота. Нарешті, виготовили 20 одиниць тари. Але й досі ливарний цех сірого чавуну і механоскладальний цех № 3 не можуть дійти згоди в питанні про об'єм цієї тари, про складування відливків.

Колектив творчої співдружності зміг би розв'язати проблему міжцехової кооперації (транспортування, захист литва і деталей від корозії на складах), виходячи з інтересів усіх цехів. А раді молодих спеціалістів лишається контролювати роботу таких колективів.

Дещо про школи молодих раціоналізаторів. Іх, як відомо, на заводі п'ять. До здобутків я відніс би те, що з кожним роком у них навчається все більше червонозорівців. Частіше до занять залучають робітників, які не мають спеціальної технічної освіти, але вже показали себе в раціоналізаторстві.

Недолік у тому, що школи не здійснюють між собою ніяких контактів. Керівник кожної з них сам складає собі план роботи. А хіба завадив би обмін практичним досвідом? Адже кожному є чим поділитися з колегами.

Змагання. Воно стимулює активність, впливає на результати. Я не відкриваю ще однієї Америки, якщо скажу про гласність, оперативність підбиття підсумків. На заводі йде змагання серед молодих раціоналізаторів. Та гласність і оперативність іще не на високому рівні. Безперечно, це упущення і з боку комітету комсомолу підприємства, і з боку ради молодих спеціалістів. І, як це не банально, доводиться знову говорити про контакти між ними.

20 процентів? Не влаштовує

Анатолій СКАРБОВИЙ, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади верстатників механоскладального цеху № 2:

— Як оцінити роботу молодих раціоналізаторів нашого цеху? Мабуть, слід навести такий факт: 1977

року продуктивність праці порівняно з минулорічною підвищилася на 8,4 процента. Збільшилася рахунок економії сировини і матеріалів, стисненого повітря та електроенергії. Ніхто не заперечить безсумнівної заслуги в цьому молодих едісонів.

Але ось що турбує. Майже 80 процентів поданих раціоналізаторських пропозицій — результати роботи молодих спеціалістів, інженерно-технічних працівників. Скільки ж тоді припадає на робітників? Набагато менше, ніж мало бути. І справа, скажу відверто, не в їхній пасивності.

Нас давно хвилює питання економії фарби. Наприклад, при вийманні брус-рами ССТ-12 з ванни фарба виливається з рами. Тож чи не час змінити, вдосконалити конструкцію цієї рами? Ми не заперечували б, щоб молоді інженери допомогли нам поліпшити метод наладки верстатів для обробки зубчатки. Щодо цього вже є деякі міркування.

Шефство молодих спеціалістів-новаторів над раціоналізаторами — робітниками повинне бути активнішим. Чи не тому в робітничому середовищі рідко лунає схвальване «еврика!»?

Курс — на масовість

Олег КОЛОСОВ, секретар заводського комсомолу:

— На зборах ради молодих спеціалістів ішла принципова розмова про розвиток науково-технічної творчості молоді підприємства. Зауважу, що комітет комсомолу вже має досвід керівництва змаганням серед раціоналізаторів. І все ж «білих плям» у цій роботі більше, аніж здобутків. Виникла потреба розширити сітку шкіл молодих раціоналізаторів, залучити до навчання в них якомога більше комсомольців і молоді. Чи кожен може стати новатором? Мабуть, ні. Але ми й не ставимо за мету залучити до раціоналізації всіх без винятку. Йдеться про масовість. Хто скаже, скільки цінних думок не знайшло свого продовження? Багато. Ім потрібно дати поштовх, спрямувати. Слово за інженерами, за радою молодих спеціалістів, за комсомольськими активістами, які повинні посилити організаційську роботу, шукати серед робітників нових талантів. Якщо ми скажемо це слово, то й «еврика» запунає на повний голос.

А. РОМАНЮК.

ВИРІЖІ ПОКПАДИ ДО КОНВЕРТА

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ЯКА ТВОЯ ДУМКА

ПРО СЕ, ЩО ТИ ПРОЧИТАВ НА ЦІЙ СТОРІНКІ? Чи береш ти участь у русі винахідників і раціоналізаторів? Що значить для тебе особисто технічна творчість? Як ставляться на твоєму підприємстві до раціоналізаторських пропозицій молодих новаторів? Чим, на твою думку, молоді спеціалісти можуть допомогти робітникам-раціоналізаторам? Яку позицію щодо НТМ займає комітет комсомолу твого заводу чи фабрики? Відповіді вкладай в конверт і разом з цією анкетою вкладай на адресу: м. Кіровоград, вул. Лунинярського, 38, редакція газети «Молодий комунар».

СПОРТ

Стигне, наливається силою золотий колос, що прикрашає емблему Всесоюзних сільських спортивних ігор. Фізична культура і спорт надійно служать трудівникам землі, допомагають їм подолати нові трудові і спортивні вершини, добитися нових успіхів у розвитку колгоспного і радгоспного виробництва.

Наближаються обласні, республіканські та всесоюзні фінальні змагання сільських ігор. Розмова про попередні етапи, підготовку до фіналів, про деякі проблеми сільського спорту відбулася за малим «круглим столом», у ній узяли участь кореспондент «Молодого комунара», завідувач відділом спортивної та оздоровчо-масової роботи обкому комсомолу С. В. ШАПОВАЛОВ, голова обласної ради спортивного товариства «Колос» В. Л. СОЛОНЧЕНКО, голова обласного спорткомітету О. П. БЕРЕЗАН, ветеран сільського спортивного товариства майстер спорту І. К. ВІЛЬНИЙ.

Кореспондент: Нинішній рік — рік проведення Шостих республіканських і Третіх Всесоюзних сільських спортивних ігор. Це — найбільш масштабний у нашій країні форум сільських спортсменів, що свідчить про позитивні зрушення в поглядах на фізичну культуру і спорт на селі. Нині більшість керівників господарств бачить у фізичній культурі і спорті добрих помічників у виконанні виробничих планів, надійний засіб оздоровлення людей, підвищення їхньої працездатності, важливий фактор комуністичного виховання молоді.

Таким позитивним вплив фізкультури і спорту на повсякденне сільське життя. А яку роль відіграють у цьому спортивні ігри?

Солонченко: Сільські спортивні ігри проводяться один раз на чотири роки і передують спартакіадам України і народів СРСР. Нині вони проходять напередодні сьомих спартакіад, що відбудуться 1979 року. А ще через рік Москва зустрічатиме Олімпіаду-80. Отже, якщо говорити коротко, спортивні ігри є генеральною репетицією готовності сільських спортсменів до згаданих спартакіад, а через них — і до XXII Олімпійських ігор.

Дуже важливий і такий фактор. Спортивні ігри розбиті на кілька етапів: спочатку — змагання в колективах фізкультури колгоспів, радгоспів, сільськогосподарських підприємств і навчальних закладів. Потім — змагання на першості районів, обласні, республіканські і, нарешті, всесоюзні фінали.

Шаповалов: Зверніть увагу, що саме така структура найповніше відповідає завданням забезпечення масовості і підвищення майстерності сільських спортсменів.

Солонченко: Правильно: на перших етапах — масовість, у подальшому — майстерність. Судить самі. На минулих, п'ятих, спортивних іграх у нашій області у змаганнях узяли участь близько 150 тисяч чоловік. Тисячі з них склали нормативні комплекси ГПО, етапи розрядників. Ось вам масовість, яка і є вирішальною силою, що визначає значення фізкультури і спорту для сільських трудівників.

Кореспондент: Як можна прокоментувати сьогоднішній день нинішніх спортивних ігор?

Солонченко: Нині проходить найбільш масовий етап — змагання в колективах фізкультури, з деяких видів спорту — районні змагання. З таких, наприклад, як шашки. Вже цього місяця за шахівницею сядуть учасники обласного фіналу. А потім, звичайно, будуть наступні етапи, про які вже йшла мова.

Шаповалов: Мені здається, що відносно першого етапу слід зауважити таке. В деяких місцях не особливо переважують себе

організацією змагань у колективах фізкультури, а відразу ж проводять районні. Це суперечить головному принципу сільських спортивних ігор. На жаль, чимало комсомольських організацій миряться з такою практикою, бо стоять осторонь фізкультурно-спортивної роботи.

Березан: Про рівень розвитку сільського спорту судять по результатах виступів збірних команд району на обласних фіналах, області — на фіналах республіки і т. д. Це зрозуміло. Фінали — напевно, який підбиває підсумки всієї попередньої роботи.

НА КОГО ЧЕКАЄ „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“

Солонченко: В цьому у нас є певні зрушення. Вісім років тому, на четвертих спортивних іграх, Кіровоградщина посіла двадцять четверте місце в республіці, на п'ятих — сімнадцяте місце, а тепер ми розраховуємо на десяте — двадцятьте.

Кореспондент: Розрахунок дуже сміливий. Адже не часто буває, щоб від одних до інших змагань команда могла зробити такий стрибок у турнірній таблиці...

Солонченко: Розрахунок ґрунтується на нелегких, але реальних можливостях. Наші самбісти і стеновики, керовані старшими тренерами майстрами спорту В. Б. Покришкіним та І. К. Вільним, уже третій рік підірля є чемпіонами Центральної ради спортивного товариства «Колос». Сподіваємося, що й на сільських іграх вони будуть переможцями. Плануємо, що в першу п'ятірку вийдуть дзюдоїсти і команди з кульової стрільби. Їх здобутки будуть вирішальними.

Вільний: Здається, тут ми підійшли до дуже важливого аспекту підготовки збірних команд області — до республіканських фіналів. Команди ці в основному укомплектовано, ретельно продумано і затверджено плани підготовки не тільки їх, а й кожного спортсмена окремо. Визначено, якого результату має досягти кожний спортсмен до початку фіналів, розписано тренувальний процес тощо. Успіх залежатиме від того, як точно буде реалізовано ці плани. Це покладає вели-

ку відповідальність на самих спортсменів, їхніх тренерів, на всіх працівників нашого товариства.

Солонченко: Безумовно, це завдання стосується всіх, але особливо збірних команд з легкої атлетики, класичної боротьби, велоспорту, важкої атлетики. Адже на минулих сільських спортивних іграх їх внесок у загальну копилку був невеликим.

Збірні команди в основному укомплектовано. На жаль, «географію» організацій, які делегували спортсменів до їх складу, не можна назвати широкою.

Березан: Так, тут ми маємо справу з певтіншим явищем. Майже вся спортивна база обласної ради сільського спортивного товариства знаходиться, природно, в районах. Це — дванадцять стадіонів, тридцять один спортивний зал, понад тисячу триста ігрових майданчиків, дев'яносто три стрільничі тири тощо. А в складі збірних команд області із загального числа 110 чоловік лише близько сорока припадає на район. Причому десять із них, у тому числі Голованівський, Знам'янський, Новомиргородський, Вільшанський не підготували у збірні області жодного чоловіка.

Отже, дві третини кількості учасників республіканських фіналів становлять кіровоградці, що працюють на підприємствах, учаться в навчальних закладах сільськогосподарського профілю обласного центру. І в той же час рада товариства не має тут власної спортивної бази, центральної спортивної секції збираються в орендованих приміщеннях.

Солонченко: Тут до речі сказати, що спортивний комплекс для нас будують. Але генеральний підрядчик — комбінат «Кіровоградзавбуд» — дуже повільно веде роботи, невідомо, коли їм буде кінець. А база нам вкрай необхідна.

Кореспондент: На фінальних республіканських змаганнях, як тут говорилось, кіровоградські самбісти і стеновики прагнуть підтвердити свої високі чемпіонські титули. Чи вплине це на склад збірних команд Центральної ради товариства «Колос», які візьмуть участь у всесоюзних фіналах?

Солонченко: Безумовно. На минулих спортивних іграх лише два кіровоградці ввійшли до складу збірних команд Центральної ради, а нині — дванадцять. Це самбісти Едуард Трапков, Олександр Вісоколяк, Віктор Кулешков, Сергій Мезенцев, Юрій Кулешков, стеновики І. К. Вільний, його сини Валерій та Ігор, Антоніна Петрова, кульовики Наталка Фіногенова, Володимир Товстоган, Микола Філопенко. Сподіваємося, що всі вони завоюють залікові очки команді України на фінальних змаганнях Всесоюзних сільських спортивних ігор.

КАЛЕНДАР ФІНАЛЬНИХ ЗМАГАНЬ СІЛЬСЬКИХ СПОРТИВНИХ ІГОР

ОБЛАСНІ

Шахи. 2—5 березня. Новгородка.
Стрільба кульова. 7—9 квітня. Кіровоград.
Стрільба стендова. 13—14 травня. Кіровоград.
Боротьба самбо. 19—21 травня. Кіровоград.
Боротьба дзю-до. 12—14 травня. Кіровоград.
Кінний спорт. 7—9 квітня. Онуфріївка.
Футбол. 13—14 травня — зеніт.
18—21 травня — фінал.
Важка атлетика. 9—11 червня. Доловська.
Велоспорт. 1—4 червня. Олександрівка.
Легка атлетика. 22—23 червня. Новоукраїнка.
Боротьба класична. 26—28 травня. Олександрівка.

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ

Шахи. 3—12 квітня. Одеса.
Шахи. 10—19 березня. Запоріжжя.
Стрільба кульова. 17—21 травня. Одеса.
Стрільба стендова. 16—18 червня. м. Бровари. Київської області.
Боротьба самбо. 14—16 липня. Кіровоград.

Боротьба дзю-до. 21—23 липня. Дніпропетровськ.
Кінний спорт. 21—28 квітня. Миколаїв.
Футбол. 14—23 липня. Полтава.
Важка атлетика. 17—21 липня. м. Лубин. Полтавської області.
Велоспорт. 13—16 липня. Кременчук.
Легка атлетика. 14—18 липня. Полтава.
Боротьба класична. 14—17 липня. Полтава.

ВСЕСОЮЗНІ

Шахи. 12—20 травня. Рига.
Шахи. 12—20 травня. Рига.
Стрільба кульова. 1—8 червня. Воронеж.
Стрільба стендова. 3—7 липня. м. Талсин. Латвія.
Боротьба самбо. 20—25 серпня. Кишинів.
Боротьба дзю-до. 20—25 серпня. Кишинів.
Кінний спорт. 15—27 липня. м. Унгени. Молдавія.
Футбол. 17—26 серпня. Тирасполь.
Важка атлетика. 17—26 серпня. Тирасполь.
Велоспорт. 19—25 серпня. Тирасполь.
Легка атлетика. 19—26 серпня. Кишинів.
Боротьба класична. 21—26 серпня. Кишинів.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу лістів та масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патристичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 20956. Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 92.

Тираж 60 600.

Індекс 61197.

ПІДСУМКИ НОВОРІЧНОГО КОНКУРСУ

І ось нарешті ми справилися з важкою, але приємною роботою: підбили підсумки новорічного конкурсу. Настрій у журі за час роботи з листами створився прямо-таки як у передноворічній ніч, але ви, шановні читачі, не сумнівайтеся, це нітрохи не позначилося на нашій об'єктивності.

Спочатку про ваші побажання і пропозиції. З них ми зробили висновок, що вас цікавлять абсолютно всі сторони життя нашої країни, наших радянських людей. (Про це свідчать листи О. Кузьменко, Н. Ткаченко з Добровільського району, Н. Земнорі, О. Сидоренко з Гайворонського району, С. Здановської, Н. Кацапенко (Вільшанський), О. Яременко з Новомиргорода, О. Бутко, Л. Літвиненко (Бобринський), Н. Розторгуєвої, Г. Кулик, Т. Васильєвої, В. Козішкурт (Ульянівський), В. Яськова, В. Тимченко (Світловодський), О. Шульги, В. Громового (Олександрійський), Ю. Ткаченко (Комп'ютерський), Т. Ужиско, Г. Вишневської (Знам'янський), Л. Гречко (Олександрійський), О. Лапенко (Новомиргородський), А. Березнюк (Малопролісний), З. Бондаренко, Л. Француз (Кіровоградський), О. Гуляновського, О. Абрамової, О. Андрієнко з Кіровограда).

А тепер назвемо ім'я переможця конкурсу.

За дотепні підписи до малюнків, правильний аналіз і розуміння актуальних тем, а також за цінні пропозиції щодо наступних номерів «Молодого комунара» перше місце присуджено Вікторії Кравцю із села Катеринка Вільшанського району. Щиро вітаємо тебе, Вікторе. На твою адресу ми надіслали новорічний приз.

Ми вдячні, дорогі читачі, за ваші теплі слова до газети, за побажання, за малюнки, за об'єктивну оцінку нашої роботи. Ми включили ваші пропозиції у свої творчі плани. Ну, а коли знову настане переддень Нового року, ми врахуємо ваші побажання і сплануємо номер так, щоб кожен мав ще більше задоволення і щоб кожен відчув, що й сам творець святкового номера «Молодого комунара».

Отже, на все добре, але не до наступного Нового року. Ми чекаємо ваших листів щодня.

СЕРЕДА

1 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнатики. 8.55 — Фортеляни п'єси Е. Гріга. 9.25 — Телефільм «Шлях до Софії». 3 серія. 10.25 — «Клуб кінополювання». 14.30 — Док. фільм. 15.15 — «Знай і змій». Для юних техніків. 16.00 — «Поезія в музиці». 17.00 — «Моніський варіант». Теле. нарис. 17.30 — «Відгукніться, сурмачі!». 18.00 — Новини. 18.15 — «Життя науки». 18.45 — «Творчість народів світу». 19.15 — «Юдіна і закон». 19.45 — Тираж «Спортоло». 19.55 — Телефільм «Шлях до Софії». 4 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — Концерт Емілія Гіделська. 22.10 — «Обличчя друзів». По закінченні — новини.

— Немає таємниць у майстерстві. Телеконкурс. 18.00 — «Вогню не пройди». 18.30 — Змагання Харківський верстатобудівний завод і КамАЗ. 19.00 — Вісті. 19.30 — Н. Думбадзе, Л. Лордкіпанідзе. «Я, бабуся, Іліко та Іларіон». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Продовження вистави. По закінченні — новини.

П'ЯТНИЦЯ

3 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнатики. 8.55 — «Відгукніться, сурмачі!». 9.25 — Телефільм «Шлях до Софії». 5 серія. 10.35 — «Пісня». Романи. Валіс. 14.30 — Док. телефільм. 15.10 — «Поезія». Євген Баратинський. 15.40 — «Ахалха». 16.10 — А. Оганесян. Симфонія. 16.45 — «Мескка і мистецтво». 17.15 — «Розмова «до секрету»». 18.00 — «День за днем» (К-Д). 18.15 — Телефільм «У нас повенка». «Злива». 19.30 — Кубок володарів кубків з футболу. 1/2 фіналу: «Реал Бетіс» (Іспанія) — «Динамо» (Москва). 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «П'ятеро з неба». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Концерт «Галичанки». 10.45 — «Народна творчість». 11.00 — Новини. 11.20 — Музичний фільм «Мелодії гір». 11.40 — «Шкільний екран». 10 клас. Російська література. 12.10 — «Сільські обрії». 15.40 — «П'ятничка ефективності і якості». (К-Д на Республіканське телебачення). 16.00 — «У світі рослин». 17.00 — «Ми — інтернаціоналісти». Про дружбу міст Нікополя (УРСР) і Нікополя (НРБ). 17.30 — «Конституція діє. живе, працює». 18.00 — «Для вас, учасники». Формування діалектико-матеріалістичного світогляду учнів при вивченні фізики. 18.30 — Т. Хренников. Концерт для віолончелі з оркестром. 18.50 — До 100-річчя визволення Болгарії з-під османського ярма. Виступ Генерального консула Національної Республіки Болгарії в Києві Н. Минкопа. 19.00 — Вісті. 19.30 — А. М'ястківський. «При світлі сонячних променів». Телевистава. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Запрошує концертна студія в Останіно». По закінченні — новини.

ЧЕТВЕР

2 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнатики. 8.55 — Вірші радянських поетів у виконанні школярів. 9.25 — Телефільм «Шлях до Софії». 4 серія. 10.10 — Фрагменти з музики до балетів П. І. Чайковського. 14.30 — Док. фільм. 15.25 — «По музеях і виставочних залах». «Мистецтво Мексика». 15.55 — «Рідна природа». 16.15 — «Винахідники». 16.45 — «Композитор О. Боподін». 17.15 — «Один за всіх, усі за одного». 18.00 — Новини. 18.15 — «Лейніський університет мільйонів». «Соціалістичне суспільство і сім'я». 18.45 — Концерт. 19.50 — Телефільм «Шлях до Софії». 5 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — «Документальний екран». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.45 — «Золоті Зірки України». 17.15

ПОГОДА

Вдень 28 лютого на території області і в місті передбачається хмарна погода, дощ, рідко ожеледь, на дорогах сильна ожеледь, туман. Вітер південний, 5—10 м на секунду. Температура повітря по області 1—5, по місту 2—1 градусів тепла.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.